

[Aage Fogh.]

områder at bekæmpe arbejdsløsheden på. Men jeg tager gerne ansvaret for, da det ikke er gjort, at gennemføre dette lovforslag, hvorefter de, der er så uheldige at have været ledige i 90 dage, kan få 90 kr. ekstra, og hvorefter kun de kasser, som praktisk taget ingen formue har, får pengene refunderet.

Alfred Jensen: Jeg må på den kommunistiske gruppes vegne beklage, at der ikke er opnået flertal for at gennemføre det oprindelige lovforslag. Jeg beklager, at der ikke har været enighed mellem alle partier om at gennemføre en sådan forbedring af de arbejdsløses kår som den, der blev foreslået. Jeg fatter egentlig ikke, at man ikke ser med større velvilje på forslag af den art, end tilfældet er, når man jo dog — og det gælder også de to partier, der har nægtet at være med til noget som helst i udvalget — i sin tid gik ind for, at de arbejdsløses hjælp skulle gives under forskellige former, dels som dagpenge, dels som børnetillæg, dels som huslejhjælp og dels som brændselshjælp. Når man har gjort det, må man da også drage omsorg for, at de forskellige former for hjælp bliver af et sådant omfang, at der ydes de arbejdsløse rimelig dækning for deres udgifter, og det er langt fra tilfældet.

Jeg vil ellers ikke fremhæve det ene område frem for det andet, men brændselshjælpen er dog det område, der er dårligst. Det beløb, der efter de nugældende regler kan gives for en ledighed på 40 dage, nemlig 99 kr. til dækning af brændselsudgifterne en hel vinter, er alt for lille. Man kunne have forstået, hvis det havde været 99 kr. for hver 40 dage, men da det jo ikke er det, og da der er mange arbejdsløse, der går ledige hele vinteren, er det et aldeles utilstrækkeligt beløb. Det er rigtigt, hvad det ærede medlem hr. Ravn har sagt, at de arbejdsløses modstandsevne ikke er så stor som de arbejdendes. Derfor burde man også have set med større forståelse på et lovforslag som det fremsatte. Det forekommer mig, at de beløb, der har været stillet i udsigt, dårligt nok er i stand til at dække de brændselsudgifter, en arbejdsløs har, selv om han ikke skulle have flere ledighedsdage end det, der var krævet, nemlig de 80 dage. Hvor mange kan i vinterens skrappeste tid — det

er jo i den tid, der er flest arbejdsløse — klare sig med 15 hl for de 80 hverdage; det her drejer sig om? Jeg tror ikke, det er ret mange, men selv dette forbrug kræver en udgift på op imod 200 kr. Det var det, der var foreslået, og det var det mindste, man kunne have været bekendt at yde.

Jeg fatter heller ikke, at venstre og de konservative ikke viser mere forståelse for de arbejdsløse. Man har dog den ene gang efter den anden givet udtryk for, at de, der virkelig trænger, skal hjælpes. Ja men er det ikke de arbejdsløse, der virkelig trænger? Når man ser på de hjælpeforanstaltninger, der ellers bliver gennemført, og den sociale velvilje, de er udtryk for, må man erkende, at den ikke rækker helt frem til de arbejdsløse.

Vi har været med til her den ene gang efter den anden at give tjenestemændene ekstra dyrtidsportioner, fordi man fandt ud af, at de var dårligt stillet sammenlignet med andre arbejdende her i landet. De havde en reguleringsordning, men den gav ikke fuld dækning; de kom bag efter arbejderne og bag efter de privat ansatte. Dertil kommer, at en hel del af tjenestemændene har fået ekstra på toppen, fordi man fandt, at de var dårligt stillet. Men en sådan storsindethed har man altså ikke villet lægge for dagen, når det drejer sig om arbejdsløse medborgere; de har praktisk talt ikke fået anden regulering end den, arbejdsløshedslovens reguleringsbestemmelser hjemler adgang til at give. Ja, de fik sidste år tildelt en portion ekstra brændselshjælp, men ellers har de måttet slå sig igennem med de penge, loven hjemler adgang til at give. Man skulle synes, at vi her i tinget, hvor vi dog har været opmærksomme på vore egne dårlige vilkår og har været i stand til at forhøje vore egne lønninger, kunne se med lidt mere storsindethed på de arbejdsløses forhold, end tilfældet har været.

Man må tage i betragtning, at de arbejdsløse ikke alene indtægtsmæssigt, men også reguleringsmæssigt er dårligere stillet end andre. Folketingsmænd, tjenestemænd og arbejdere får deres lønninger reguleret to gange årligt efter pristallet i henholdsvis januar og juli; men hvordan med de arbejdsløse? En gang årligt får de understøttelserne reguleret, og det svier særlig hårdt til de arbejdsløse i år som de sidste, hvor priserne